

sætter Virksomheden i Stand til at fortsætte ogsaa i daarlige Tider. Vi har jo set, at en Kapitalsamling ikke altid er mulig, hvor det er Arbejderne alene, der bygger en Virksomhed op. Det ærede Medlem nævnte et Eksempel paa en Virksomhed under socialdemokratisk Ledelse, der var lykkedes fortrinligt; det var et Bageri. Det er for saa vidt et daarligt Eksempel, der er valgt, idet Bagerier hører til de allersimpleste Virksomheder i Verden: man køber i Almindelighed den ene Dag, hvad man sælger den næste, man har i Hovedsagen kun med Mølleren eller sin Købmand eller med nogle faa Virksomheder at gøre, saaledes at der slet ikke kræves det Administrationstalent eller den Forretningsdygtighed, hvorom jeg taler. Jeg synes, at Socialdemokraterne, naar de vil tale om den Slags Sager, skulde forsøge at se dem ikke blot fra een Side, men fra begge Sider, og der er jo ingen Tvivl om, det ved vi alle sammen, at der eksisterer eller har eksisteret en Række socialdemokratiske Virksomheder, som ikke er gaaet godt. Jeg er overbevist om, at hvis det ærede Medlem og jeg hjælpes ad og bøder paa hinandens Hufommelse, vil vi kunne finde en Række Eksempler, nær og fjern, paa socialdemokratiske Virksomheder, som absolut ikke har været heldige.

Jeg hører paa en Maade med en vis Glæde et saadant farvet, ensidigt farvet, Indlæg som det, det ærede Medlem fremsatte. Selv om jeg egentlig synes, at det mere hører hjemme paa et Vælgermøde eller i en socialdemokratisk Ungdomsskole eller lignende end i dette høje Ting, hører jeg det dog med Glæde, fordi jeg tror, det er til overordentlig stor Nytte for de borgerlige Partier, at saadanne ensidige Anskuelse fremsættes, og at de kommer offentligt til Orde i en saa uforvansket Form, som det ærede Medlem her giver dem. Min Veneration for den Slags Indlæg har jeg fra tidligere Tid. I de første Aar, jeg beskæftigede mig med Politik paa offentlige Møder, medførte jeg gerne en lille socialdemokratisk Lærebog i rødt Bind, som det ærede Medlem rimeligvis kender, og der skete det mærkelige, at jo mere jeg læste op af denne Bog, og jo mere mine socialdemokratiske Modkandidater søgte at forklare de Standpunkter, der deri var fremsat eller forfægtet, des flere Stemmer fik det Parti, jeg tilhørte; jeg gaar saa vidt, at jeg tror, at denne lille røde Bog hjalp mig til mit første Folketingsmandat. Derfor har jeg nogen Veneration for saadanne rene Udtalelser, som vi hørte fra det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds.

Det ærede Medlem gjorde sig paa forskellig Maade skyldig i Fejltagelser eller Fejlhuskninger. Jeg skal tillade mig at rette blot nogle enkelte af disse. Den første er noget ganske lidt: Det ærede Medlem hævdede, at det var Socialdemokratiets Repræsentanter, der først havde hævdet, at vi ikke burde komme højere op end til et Minimum for Aktiekapital paa 5 000 Kr. Jeg gaar ud fra, at det er en Fejlhuskning. Det er i Virkeligheden Professor Falbe Hansen, der — jeg kan opgive Datoen — i sin Tid først henlede Opmærksomheden paa dette Punkt, og de nævnte socialdemokratiske Tanker kom først frem paa et senere Tidspunkt.

Det ærede Medlem udtalte ogsaa sin Glæde over, at vi i 1917 under et radikalt Ministerium, i hvilket der tillige sad en socialdemokratisk Minister, havde faaet den Aktielov, vi nu lever under — som om det var noget, man særlig burde rose den radikale Regering for. Maa jeg i den Anledning minde om, at den første, der forelagde et Aktielovforslag, var Venstres Minister Muus, der i alle tre Samlinger 1910—11, 1911—12 og 1912—13 fremsatte Forslag til en Aktielov, som var væsentlig strengere end den, under hvilken vi lever; altsaa netop i Retning af det, det ærede Medlem ønskede, en strengere Lov, strengere Bestemmelser (*Nina Bang*: Men han gennemførte den ikke). Loven blev gennemført først i dette høje Ting og paa et Tidspunkt, hvor det konservative Folkeparti og Venstre havde Flertal her. Jeg synes, der er meget lidt at rose den radikale Regering for paa denne Konto.

Det stødte mig lidt, at det ærede Medlem Gang paa Gang vendte tilbage til nogle Udtalelser, jeg skulde have fremsat i 1917, paa en Maade, som om jeg da havde gjort mig til en afgjort Talsmand for Standpunkter, der ligger langt udenfor, er langt strengere end de, der findes i den Lov, vi nu har, medens jeg i mit Ordførerskab forleden i det store og hele sluttede mig til de Anskuelse, der ligger til Grund for den nuværende Lov. Det er egentlig noget af et Misbrug af Ord, idet det, der skete for mit Vedkommende i 1917, var dette, at jeg som Ordfører for et Mindretal i Folketinget i meget kraftige og bestemte Ord protesterede imod, at Folketinget paa det Tidspunkt fremmede et Lovforslag, der havde været under Behandling i dette høje Ting i 5 Samlinger, at man forlangte, at det skulde fremmes i Løbet af ganske faa Uger i September Maaned, altsaa paa et Tidspunkt, hvor man ellers nødtig gaar til den Slags